

BAJTÁRSI

LEVÉL

1962. V. évf. 7-8. sz. levél. o. o. o. o. 53. oldal. o. o. o. o. o. o. Utrecht, 1962. VII. 25.

VISSZAEMLEKEZÉS AZ ELSŐ KIRÁLYUNKRA.

Géza fejedelem halálakor fia, István, még ifjú volt. A törzsi vezéri választás forrongásában Őt egyedül az Isten akarata emeltette a jelképes pajzsra, de attól kezdve a legtöbb elgondolása önálló, tehát egyéni volt.

Keresztényszellemben nevelődött, s így tudós papokért és lelkes hittérítőkért a pápához fordult.

Az atyjától számára megkért német kiráyleány megértésével megbízható német lovagokat és páncélos lovasságot is kapott.

Alig 3 év múltán -1000-ben- már koronát kér a pápától, mert tudja, hogy a vezérek és fejedelmek kora éppen úgy lejárt, mint a fehér ménlő áldozásának Ázsiában fogant szép, de régi gondolata is!

Az idő halad és attól elmaradni nem lehet.

Vármegeje rendszere -központban az időtálló várral- tökéletes, míg egyházi elgondolása -a lo falu plébániájával. és iskolájával- magasztós és úttörő.

Téritői munkájáért méltán érdemelte ki a pápa apostoli ketős-kereszt ajándékát.

Főleg rokonsága támad ellene: a kalandozások megszüntetése, az új vallás és rend megszilárdítása miatt. A kemény harcokban a pogány gáncsoskodók alul maradnak és a megtorlás az akkori nehéz időnek szomorú visszfénye.

Az osztrák, meg a cseh szomszéd néha szerződés szegővé válik, de az első király elgondolásai és az alvezéreinek rátermettsége, hűsége: keményen vágják vissza a betörési, sőt hódítási vágyakat...

István király úgy szeretné, hogy nyugodt és erős trónt hagyjon örökül az egyetlen fiának. Imre herceg minden jót érdemel, mert teste-lelke tiszta és mintaképe a bátorságnak.

Fájdalom, minden másként történt, mert a "liliomos királyfi" 1031-ben, vadkan vadászaton, baleset áldozata lett.

A gyászba borult király 7 évvel később úgy halt meg, hogy a trón további biztonságát igazán nem érezte. (Valóban, 39 és túl súlyos évek mellett elmúlnia, míg Szt. László személyében megint igazi keresztény király folytathatta tovább az építői munkát.)

...

István király szervező és fenntartó erő, a szemünkben "Országépítő", mert hazánknak fundamentumot adott, a kereszténységet megszilárdította és a benépesült ország művelődését előmozdította. A behozott olasz és egyéb papoktól a magyar nyelv megtanulását megkívánta éppen úgy, mint az országban talált avar vagy egyéb népektől.

A Szt. István-i gondolat befogadott minden munkás és értékes idegent akkor, ha a szívében is magyar akart lenni!

Hálás szívvel gondoljunk első királyunkra az aug. 20. névünnepeán, de hajtsunk tétet előtte aug. 15-én is, amikor nemes szíve utolsót dobant a szép Hazáért!

SZÉP VAGY MAGYARORSZÁG...

Szép vagy Magyarország! Több mint ezer éve!
Ahogyan a költő egykor megírta:
"Ha e föld az Isten karimás kalapja,
Akkor Magyarország bokrétá rajta!"

Szép vagy, gyönyörű vagy, régi köntösödben:
Országházunkkal, mit múlt épített.
Szép vagy Gellért-hegy! Természetes szépség!
Mit Gellért szobra olyan széppé tett.

Szép vagy Lánchídunk, Dunánk első hídja!
Régi pompádban újra tündökölsz!
Szép vagy alagút, régi kezek műve,
Lánchídhöz szabva ma is úgy szükölsz.

Szép vagy Budavár! Romokban is szép vagy!
Vérszentelt követ Hősök sírköve!
Te vagy Hazánknak dísz-magyar ruhája,
Vér-piros gyönggyel ékített öve!

Szép vagy két-tornyos István templomunk!
Hol nagy festőink műve díszenek!
Szép vagy Eg felé tartó kupola,
Bús magyar népnek! Égnek! Istennek!

Mátyás templomunk, Szent Lászlónk őrzője,
Koronázásnak legszöbb temploma!
Halászbástyával díszített hegyoldal,
Udvarán István s szép fehér lova.

Szép vagy Margit híd, Margit szigetteddel!
Új ruhádban is régi vagy nekünk.
Szent Margit, ősi vezető képnád,
Itt van örökké mindenütt velünk.

Szép vagy Lillafüred! Új óra a múltnak.
Óreg fenyőid állnak délcegül!
Könnyű a készbe bele illeszkedni,
Helyet foglalni kiséé félszegül.

Szép leszél mindig drága magyar Hazánk!
Rabláncaidból kard lesz egykoron!
Elmulnak mind a csok testedről,
Sok rossz után -csak jó jöhet soron!

oooOooo

Hajas István.

MAGYAR KATONA A KOMMUNIZMUS ÁRJÁBAN.

(folytatás)

-Akkor visszatérek a kérdéssodre-válaszolta Imre. -A sov-
niszta olyan hazafit jelent, aki hazája érdekeit fegyverrel is hajlandó
megvédeni. -

E szavak hallattára Gáborból önkénytelenül kibuggyant a meg-
lepetés: -Hihetetlen! Hiszen én is ilyen hazafiakat akarnak belőlünk
nevelni. -

-Az igaz. Ők azonban úgy gondolják, hogy amit lehet Jupiter-
nek, azt nem lehet az ökörnök! És erre szomorú példa, hogy a háború után
a legjobb hazafiakat hurcolták a börtönökbe és az akasztófák alá. -

-Ah! Értem! Bocsáss meg, hogy zavartalak és folytasd! -

-Reakciós?... A kommunizmus egy akció (cselekvés), aki az el-
len vét, az reakciós (ellene cselekvő). -

-Ezt is értem. -

-Burzsoa, kapitalista, kovás hijján egy. Az egyik az ingatlan
vagyónának, a másik tőkepénzének megőrzéséért küzd. -

-Ne mond! -

-Kérdoztél. -

-Jó, jó. Rossz néven ne vodd, csupán a meglepetés szakadt ki
belőlem. Csak most értem, hogy előttük a burzsoák és a kapitalisták mi-
ért bñnösök. De a néptömögök előtt miért nem a te szavaiddal, azaz mi-

ért nem érthetően szidalmazták ezeket az ellenségeiket?-

Imre hangosan felkacagott, miközben Gábor értelmetlenül bámult maga elé. Kis szünet után a még mindig magában mosolygó bajtársához fordult: -Mond már mi az, ami előtted onnyire novetséges?-

-Még mindig nem jöttél rá? Te mi kivétnivalót vagy elítélendőt találsz a kapitalizmusban, a sovinizmusban vagy más szóbanforgóba?-

-Semmit. Valamennyi velünk született szükségszerűség. -

-No látod... -

-Ah! Ocsudott fel álomból ébredőn. - De ez... -

-Mond ki csak bátran! -

-Förtelmes ravaszság! -

-Az, még pedig a javából. Idegen szavakkal dobálóznak a tömegok előtt, melyek egyedeiben ugyanaz a szükségszerűség él, mint a gyflölt ellenfelükben... -

E pillanatban a raktárhelyiséget a törzsermester dalia s alakja árnyékolta be. A két katona megretonvo, nagy buzgalommal folytatta munkáját.

Az ő vezető gyorsan perdült, s jelentett. De még be sem fejezte jelentését, amikor a törzsermester ráripakodott:

-És politizáltak! Hallottam! Hallatlan disznóság! Katonák!...

Takács kiáltotta vészjóslon, -Onnek ez nem az első csete! Utóljára figyelmeztetem! Végre értes meg, hogy katonáéknál csak parancs van és parancsteljesítés! Itt a politikázásnak helye nincs! Fél óra múlva szemlére jövök, majd meglátjuk... -

A törzsermester már mesze járt, de az ő vezető még mindig vigyázz-állásban, meredve bámúlt utána.

-Tudom, miattam történt. Bocsáss meg! Tisztitok, takarítok, kifogástalan lesz minden Imrém, -sietett vigasztalni Horváth.

-Naiv vagy földi! Naiv. Még mindig a falunkban élsz, különben tudnád, hogy ezek után a raktári szemlén csak kifogások hangzanak el és nem talál semmit jónak a törzsermester úr. De ugye katonák vagyunk? - dorúlt mosolyra Takács s vorogtette meg földije vállát.

Ősz volt. A kaszárnya udvarát hideg, nedves szél hullámai söpörték végig, és a kerítés hosszában meredező alácáfák sárgult levelei reszkető zizergéssel hullottak. Alattuk a járda is fázsban húzódta magára a nyári melegből kelotkezett bibircsós, szúrkos takaróját. A finom szemű, sűrű októberi köd, mint az időszakhoz hivatalos, önző nagyképűsködéssel a környékre telepedett. Átfurta magát az emberek ruházatán és hideg üléssel a tél közelségére figyelmeztetett.

És mintha a város megértette volna: utcáin csak horgasztott fejű, gondterhes, sápadt arcok bolyongtak. Az emberek és a természet egymásra találtak.

Valahol harang kondult, érces hangjába tolaodón vagyült egy távoli hajó bömbölése. A láthatáron hirtelen kezdett a köd ritkulni, s a vékonyodó felhőjén egy halvány napsugár merészén átszökött. A város, mint szunyadó parázs, életre lobbant, emberek és járművek élénk lármaival mozogtak.

A város már-már teljesen visszanyerte lüktető életét, amikor hatalmas sorozat-fogyvertűz robaja zavarta meg azt. A nép megdermedt, majd gyanus sejtélemmel bámúlt a fogyvertűz irányába, ahol egy újabb sorozat-tűz lángolt fel, melyet egyes lövésck is követtek. De ekkor már a megszokottól eltérő, szokatlan zaj, lárma volt hallható!

Sokan gondolkozás nélkül kezdtek futni a törtétek folderítésére, de máris egy újabb meglepetéssel találták magukat szembe: egy gépkocsi száguldott feléjük, melyből érces hang szólt hozzájuk:

"Kedves magyar Testvéreink! Gerő és társai a felvonult egyetomisták közé lövöttek! Több halottunk és sok sebesültünk van! Ezt tovább nem tűrhetjük! Le a kommunizmussal! Ki az oroszokkal! Eljön a szabadság! Eljön a függetlenség! Eljön a független, szabad Magyarország! Ezért harcolunk! Kérünk Benneteket, támogassatok!"

Az utca népe úgy hallgatta ezeket, mintha a mennyei kar hozsánnázott volna.

oooOooo

B.76. (folytatjuk)

A VÍCC NÍNT PROPAGANDA.

Mindnyájan emlékszünk még (minden esetre az idősobb évjáratok), hogy liberális nézeteket valló és önjavukra vámulatos szívóssággal alkalmazó honfitársaink, mármost a zsidóvallást magyarok a mindig talpraesott megnyilatkozású "Mórická"-jukkal mennyire népszerűsíteni igyekeztek a "választott nép"-öt.

Ez történt az első világháborút megelőző körüli sajtó és Zerkovitz kuplós idejében. S ha az ember az amerikai "magyar" sajtót figyelemmel kíséri, ott az "Ujjé a ligetben nagyszerű..."-légkör határozottan érezhető még ma is.

Nem kerülte el azonban figyelmünket az a csodálatos adottság sem, amellyel, teszem fel, ha mondjuk spanyolországi hírek szerint ott egy pisztolylövés eldőrdült, Móricka habozás nélkül feltette a kérdést: "Tatilében, jó az nekünk?"

Nos nyájas, vagy nyájtalan olvasóm, ne antiszemizmust olvass ki a sorokból. Gondold meg inkább, ha Kennedy a fejletlen népek érdekében szót emel, ha McMillan röpdös, ha de Gaulle ellenzi a szovjet "békagalamb"-bal való tárgyalást, ha Adenauer hallani sem akar egy un. demokratikus (?) német (?) köztársaságról, ha Hruscsov leházott legújabb divatszertint cipőjével érvel... nem teszod-e fel te is azt a kérdést: "Jó ez nekünk?"... Igen, nekünk a visszafejlesztett népek egyikének!

Egy semleges ország rádiójából ered a következő figyelemre méltó ismertetés.

A fővárosban van egy sajtóiroda. Ez külföldi sajtótudósítónak is olyan kávéházzszerű tanácsot nyújt, ahol a fontosabb sajtótermékek szabadon hovevnek az asztalon. Van ott "bár" is. Ebben pedig egy alacsony termetű ember a "pult"-hoz támaszkodva magyar hangsúlyozással Kádárviccekkel szórakoztatja kartársait. Ez az emberke a magyar hírügynökség képviselője. Még pikánsabb az esetben, hogy ennek a báros sajtótábornoknak szomszédságában nyert elhelyezést a mai magyar (!) állam képviselője. Hogy merészeli ez az emberke kenyéradóját nevetségessé tenni?

Az emberke ott a bárban azonban pontosan tudja, miért mosél ilyen vicceket. Angol öltözetet, olasz cipőt visel, Pornódot on iszik; egészen bolcillik környezetébe. Egész megjelunése előítéletmentes nem-kommunista állambeli "intellectuell". És vicceivel közvetett propagandát űz kormányzatának, mert ez úgy látszik nagylelkűen engedélyez olyan vicceket, amelyek nevetségessé teszik. (Labdarugó sportban ilyesféle öngólnak számít.)

Na persze, egy budapesti kávéházban ily vicceknek más hatása lenne. Minden, csak nem kormányzata mellotti propaganda. De külföldön hozzátartozik a kommunista taktikához. Ha gyengének érzik magukat a diktátorok, a viccöt halálos fegyvernek érzik, és képesek halállal is torolni, akárcsak Sztálin, sőt Hitler is, ha pedig nyeregben érzik magukat, engedményeket tesznek, hiszen viccekkel is lehet népszerűsödni. (Akárcsak Gábor (?) Zsa-Zsa, avagy Dartók-Szöke (?) Éva honfitársaink (!) botrányaikkal.)

Aból a tényből, hogy egyszer tiltott, máskor meg bizonyos határon belül megengedett a vicc, ki lehet találni, hogy ezt kommunista részről is hasznos megnyilatkozásnak tekintik. S hogy ez a megnyilatkozási forma mennyire pontos, meg lehet bolle az azt is állapítani, hogy melyik vicc melyik időpontban és mily körülmények között keletkezett. De azt is, hogy sokan keserülhették meg, ha csinálták, vagy övatlanul terjesztették.

Sajtóügynök Kádárkánk hozott utasításaiival bizonyára be van biztosítva.

És most lássuk a vicceket.

Egy budapesti politikai szemináriumban az előadó felszóltja hallgatöit, hogy szabadon nyilvanítsák véleményüket. Nem mer senki sem jelentkezni. Végre Fokote olszanja magát mondván: "Három kérdésem volna. Először: Hova lett a búzánk? Másodszor: Hova lett az alumíniumunk? Harmadszor: Hova lett az uránunk?" Az előadó: "Kérdéseit feljegyeztem, legközelebbi órán megválaszalom."

Következő órán megismétlölák a nőgatás: "No tétovázatok, elvtársak, lérdőzzetek nyugodtan, hogy mit akartok tudni". A hallgatöik haboznak. Egyszer csak feláll Vörös: "En csupán egyet kérdezek, előadó elv-

társ: Hová lett Fekete elvtárs?"

Két barát beszélget Budapesten. "Mi a véleményed Kádarról?" - "Hallgass! Megőrültél? Nyílt utcán? Gyerünk máshova."

A temetőben folytatják: "Nos, mit tartasz Kádarról?" - "Psz! Bármelyik sírkő mögött hallgathatnak. Gyerünk innén."

Végre egy réten megállapodnak. "Na, itt már nyugodtan kifejezheted Kádarról való véleményed." A kérdezett odahajol barátja föléhez s bolosgja: "Egyetértok veled."

A partujság szerkesztőségében a szerkesztő: "Moginterjuvolta már Dobi államelnököt?" Munkatárs: "Igonis." - "Mit mondott?" - "Semmit!" - "Kitűnő. Diktálja le mindjárt a titkárnőnek. Több azonban nem lehet 3 hasábnál."

"Hallotta? A Pravda díjat tűzött ki a legjobb viccre. Első díj: húsz év."

Morickázzuk mindchhoz: J6 ez nekünk?!

oooOooo

Szik.

EMLEKEK SZOLGÁLATTELJESÍTÉSEM IDEJÉBŐL.

A m. kir. Csendőrséghez 44 évvel ezelőtt kerültem, de már akkor tudtam, hogy felolbósságteljes, komoly munkát vállalok, amiről a Tesztületben eltöltött hosszú idő alatt és különböző beosztásokban meg is győződtem. A sok munka, felolbósság érzet mellett azonban mindig szorongással gondoltam -s gondolok ma is- azokra az időkre, ahogyan "olokzódt" és arra a sok-sok emlékre, amely szolgálati éveim alatt felhalmozódott. Ezekből is főleg a kellesesekre. Felcöjtsük a kellesetleneket.

A kelleses emlékekből öhajtok párat elmondani, hogy a néhez hétköznapok után legyen részünk egy kis vidámságban is.

"Ahogyan elkezdődött"...

A csendőrséghez való átlépésem időjében még a régi területi beosztás volt érvényben: a szárny parság (későbbi oszt. parság.) és szakasz parság (későbbi szárny parság.), no és a kerületi parság.

Próbaszolgálatb kiképzésem megkezdése előtt egyik olyan szakaszhoz osztottak be, amelynek pk-ja B. fhdgy. kedélyes, jó bajtárs volt, akitől sokat tanultam. Az illetékes szárny parancsnokának, R. századosnak félcimetes híre volt. A laktanya épületben az örs és irodák elhelyezésén kívül bent lakott "az öreg" G. járőrmester, a i arról is nevezetes volt, hogy 4 igen csinos leánya is vele lakott -nagy veszedelmére a nékton csendőröknek.

Nöde térjünk a tárgyra. Bevonulásom után a szárnypk. közölte velem, hogy csendőrségi kiképzésem azonnal kezdötét veszi. Kirakott olém egy Btk-t, egy Szut-ot, egy Törvényes Rendelkezések tärát (ahogyan a csök. nevezték az utóbbi: "egy zöldsegost"). Kijelölt mindogyikböl egy jó porciót tanulásra s közölte, hogy azokból egy hét múlva vizsgáztatás! No -gondoltam ma amban- ez jól kezdödik. A szakpk. azonban megvígasztalt: "Nem olyan fokote az ördög, mint amilyennek festik". G. pedig egyenesen felvidított, mondván: "majd kigyöngöztjük a dolgokat".

Az első heti vizsga -bár kis zökkenők voltak- szerencsésen megtörtént. Megkaptam az új leckeét. B. fhdgy. két nap múlva szemlére indult, s engem a járőrmester gondjaira bízott. Elindulása előtt azonban át kellett vennem a szárnyparság. pénzszekrényének "ollenzáros" kulcsát. A másik kulcs R. szds. nál volt.

Pénztárnyitáshoz naponta kellett mennem a sznypk-i irodába. Pár nap elteltével -amikor a számvivő főtörm. átszámolta a pénzt- jelentette, hogy loo koronával kevesebb. Én, aki csak csendes szemléléként álltam mindig a pénztár kezelésnél, gondoltam, rosszul számolta meg a pénzt, de a sznypk. nem így. "Majd én átszámolom" kijelentéssel megolvasta a papirpénzt s elrendelte, hogy én is számoljam meg azt. Hát meg számoltam s jelentöttem az összegét. Kiderült, hogy ő is, én is csak annyit találtunk, mint a szv. főtörm.: loo korona hiányzott. R. szds. al bezártuk a pánccszekrényt, s ő megparancsolta a szv. főtörm.-nek a könyvek újböli átvizsgálását.

Szomorúan leballagtam a szakasz-irodába. Ott elbeszéltem az esetet "az öreg" G.-nak, aki csak hümmögött arra.

A pánccszekrény egy régi rendszaru, ún. szürökulcsos szekrény volt, s a sznypk-i irodában állott. Onnan egy üvegezett ajtó nyí-

lott az irodai segéd munkások szobájába. Az összes holységeket K. I. irodaszolga takarította a hivatalos idő befejezte után.

A könyvek átvizsgálásánál láttam, hogy a számadásban nincs tévedés. Így aztán másnap a sznypk. közölte velem, hogy ő és én lévén a "kulcs tulajdonosok", a hiányzó 100 koronát felo-felo arányban be kell a pénztárba fizetnünk. Egyben megbizta a helyi öpk.-t a "puhatolással". Nehézemre esett és nem is tetszett nekem az 50 korona lefizetése, de a parancsot teljesíteni kellett.

Elmondottam ismét a történeteket G.-nak, aki szintén azzal vigasztalt, amivel a szakpk. a tanulás megkezdésekor. Hozzáírtam azonban, hogy majd ő is utána néz a dolognak, neki az irodaszolga gyanus, mert haszontalan ember. Nehéz azonban ellene tenni, mert R. szds. kedvence, s a lakásán is takarít.

Két vagy három nap múlva, úgy este 7 óra tájban, éppen a "zöld-séges" anyagát bifláztam, jön a napos cső. lakásomra s jelenti, azonnal menjek be a laktanyába. Kérdésemre, hogy valami rendkívüli történt, azt válaszolta, hogy a járásörmestertől kapta a parancsot, egyebet nem tud. Siettem a laktányba, ahol G. azzal fogadott, megvan a 100 korona tolvaja. És az nem más, mint K. I. irodaszolga.

Elbeszélte azután, hogy a pénztárhiány tudomásulvétel után, amikor az irodai segéd munkások eltávoztak, befokúdt az ott lévő egy alá s az ügyvezető aztán át figyelte, hogy mit csinál az irodaszolga. Ma azután látta, hogy drótszegyeket vett elő, négyet-négyet egymás mellé téve, egyszerre benyomta azokat a pánélszokrény zárjába (mint a szűrkulcsokat), s az ajtót kinyitotta. Elvett egy köteg 100 koronást, s azt zsebébe tette. Ekkor ő kibujt az ágy alól és elfogta. Jelenleg a fogdában van. K. I. beismerte azt is, hogy R. szds. háztulajdonosnőjének az előszobában levő ládában tartott téli holmiját -bundát, rőkaprémot- is ellopta, a ládát állkulccsal nyitotta ki. Természetesen som az annak idején ellopott pénz, sem a lopott bunda és prém nem volt nála. Ez utóbbiak a zálogházból előkerültek.

Közben megérkezett R. szds. is, akinek a járásörmester jelentette a tettenérést. Lohotetlomok jelezte a dolgot, de elrendelte, hogy az irodaszolgát vezessék eljéje. K. I. előtte is beismerte a pénzlopást, mire visszavitték a fogdába. A sznypk. ezután azt jegyezte meg, hogy a tetten ért talán még az ő lakásáról is lopott, mire G. jelentette, hogy az onnan történt bunda és prém lopást már be is ismerte. Ezeket a tárgyakat R. szds. -nak kellett kiváltania a zálogházból, s ráadásul a háziasszonya fel is mondott neki.

Másnap megérkezett a sz...-i ker. parság, ügyész, ki lefolytatta a vizsgálatot. Később aztán visszakaptam a pénztárba általam lefizetett 50 koronát is, de az akkor már csak egy doboz gyufa árának felelt meg. R. szds. pedig -miután az egész város rajta mulatott- áthelyeztette magát

oooOooo Öreg bajtárs. (folytatjuk)

DICSÉRETEK KIHIRDETÉSE.

Központi Vezetőnk díszes okiratban a következő Bajtársainkat megdicsérte:

P. J. Phagy-ot: Emigrációs életünkben úgy sorstársainknak, mint az idegeneknek példátadó, való a magyarság jó hírnevét, megbecsülését, tekintélyét emelő egyéni- és közéleti magatartásáért, a csendőrbajtársiasság, összetartás, tisztelt, megbecsülés és segítőkészség szellemének emelkedett lelkiületű szolgálatáért, amelynek során egyik Bajtársunk özvegyének és árváinak gondozását, sőt a gyerekek további nevelésének biztosítását is éveken át vállalta és szeretettel végezte.

M. A. Gm-t: A magyar- és a csendőrszellemtől fenntartás, ápolása, ennek érdekében közösségünk fejlesztése és vezetőink támogatása terén tanusított tisztelottudó, ragaszkodó, hűséges és áldozatkész, magán életében pedig az idegenek tisztelottét és megbecsülését is kiváltó, példátadó magatartásáért.

Dr. K. J. szds-t: A csendőrbajtársi szellem fenntartása és ápolása terén mindenkor tanusított és emelkedett lelkiiséggel gyakorolt, áldozatkész magatartásáért, amelynek során a bajtársi kötelességtudásnak példaképpé mutatta azzal is, hogy egy cső. özvegy és gyermekei anyagi ellátását közel két év óta intézi, és a gyermekek tovább nevelését sok

utánjárással biztosította."

U.M.szds-t: "A dél ausztráliai Csendőr Csoport megszorozése, céltudatos vezetése, a bajtársi szellem fenntartása, ápolása és való közösségi életünk fejlesztése terén haza, faj és Testületünk iránti szeretettől vezérelt kiváló munkásságáért".

K.J.főtörm-t: "A magyar- és csendőrszellem fenntartása, ápolása, a bajtársi élet fejlesztése, ebben vezetőiink hathatós támogatása, példátadó foglalkozottsága és mindenkori áldozatkészsége által kifejtett kiválóban hazafias érdemeiért".

S.I.örm-t: "A testületi és bajtársi szellem ébrentartása és ápolása terén magyar haza- és fajszeretettől vezérelt, vezetőihez hűséges, támogató és áldozatkész munkásságáért".

T.A.örm-t: "Testületünk hagyományainak, való a bajtársi szellemnek ápolása, ennek érdekében kifejtett munkádátlan munkássága és áldozatkészsége által tanúsított lelkes és hazafias magatartásáért."

K.S. szkv-t: "Kiváló lelkesítettől vezérelt, emigrációs életünk szabados világában is, hűn a régi tisztelot és megbecsülés szelleméhez, támogatja vezetőit a testületi és bajtársi élet fenntartásában, ápolásában: ezért a példátadó és áldozatos munkásságáért".

K.I.örm-t: "Hívón a Hazához, hűn annak kiváló intézményéhez munkádátlan kiállással, lelkes áldozatkészséggel bizonyított, példás bajtársi szellemmel tölített magatartásáért".

P.S.örm-t: "A kiváló csendőrszellemnek az emigrációs életben is szükséges ébrentartása, ápolása, ennek érdekében vezetőiink hazafias lelkesedéstől fűtött, példátadó támogatása és áldozatkészsége által tanúsított magatartásáért".

Sz.A. szkv-t: "Közösségi életünk fejlesztése, a bajtársi szellem és összetartás ápolása, vezetőiink vezirányú támogatása terén lelkes hazafiságtól vezérelt, példátadó tevékenységéért és áldozatkészségeért".

oooOooo

Talán érdekelni fogja Bajtársainkat és Olvasóinkat, hogy miként történik a dicsérfi okiratok átadása a hontalanságban. Az alábbiakban E.L.főtörm.bajtársunk orról ideküldött beszámolóját közöljük:

A területvezető, D.L. szds.bajtárs megbízásából 1962.március 10-én, szombat este v. Szathmáry Károly szds.bajtárs társaságában Wellinglandra utaztunk, hogy a központi Vezetőink által ottani Bajtársaink számára előkészített dicsérfi okiratokat ünnepélyes keretek között adjuk át.

Érkezésünkről az ottani csoport, vezető, Horváth Béla törm.bajtárs előzetesen értesült, s így a csoportunk és a MHBK. csoport tagjait, családtagjaikkal együtt bajtársias összejövetelre hívta meg. Kb. 35-40 személy meg is jelent azon.

Az ünnepség bevezetőjeként a csoport vezetője üdvözölte a megjelenteket. Én a Területvezető távolmaradásának okát ismertető, üdvözletet, valamint a hamiltoni csoport jókívánságait tolmácsoltam. Külön üdvözöltem Czapary rep.ozds.urat, az MHBK tagjait és családtagjaikat, s felkértem v. Szathmáry Károly szds. bajtársat, a welland-portcölbornei csoport volt vezetőjét, a dicsérfi okiratok átadására.

Nevezett megkapó szavakkal mondott üdvözletet a megjelenteknek. Kijelentette, hogy megbízatását örömmel vállalta, mivel szíve minden melegével ma és mindenkor, régi csoportjának tagjai körében igazán jól érzi magát. Külön is üdvözölte az MHBK. tagjait, kérve az összes megjelenteket, hogy az addig is példaként említhető, együttérző bajtársi szellemet továbbra is ápolják és együttesen tartsák fenn.

Bándy Bertalan t.hdg. bajtársnak, az MHBK.wellandi csoport vezetőjének adta át először a dicsérfi okiratot, felolvasván annak szövegét. Nevezett Bajtárs elérészékenyült hangon köszönte meg az általa nem remélt és a nem várt elismerést. Kihangsúlyozta, hogy mint volt közösségi jogyzó, mindig meghitt egyetértésben dolgozott a közösségben lévő csf. orsszal. Az őrs tagjaival baráti viszonyt tartott fenn. Kijelentette, hogy az emigrációban is a csendőrszél felé épített ki első sorban kapcsolatot.

Aztán Simon Imre és Kovári Sándor törm.bajtársak vették át a dicsérfi okirataikat. Köszönetük nyilvánításával mindkettőn fogadalmat tettek, hogy Hazánk és Nemzetünk felszabadítása érdekében, mint addig, jövőben is minden erejük és tudásuk felhasználásával tevékenykednek.

Czapáry ezds.úr emelkedett szövlásra, s örömeinek adott kifejezést, hogy ezen a családiás bajtársi ünnepegen résztvehetett. „A megdicsőért Bajtársak örömeiben volük együtt osztozik. Az elismerés nemcsak nekik szövl, hanem valamennyi Bajtársnak, mert-nézete szerint-az elért eredményt közösen vívták ki. Egyszerre és egyidőben azonban nem érhet felsőbb elismerés mindenkit személy szerint”. Az MKCSBK.wellandi csoportjának tagjairól -akiket külön-külön személyesen ismer-elismeréssel nyilatkozott, róluk mindig és mindenhol csak a legjobbakat mondhatja.

„Az ünnepélyes bajtársi összejövetelen tapasztaltakat összegyöve: öröm volt látni meghitt bajtársi és baráti egyetértésben a csö. csoport és a MHBK.tagjait, valamint családtagjaikat.

Az estélyt jó hangulatban fejeztük be, s arról kedves emlékekkel távoztunk.

oooOooo

EGY CLEVELANDI LEVÉLRÖL.

Legutóbb, egy kedves férfi ismerősöm Clevelandből, kissé kedvetlenül írt, mert a nyugdíjfele lis járulékát, éjjeli örk helyettesítésével már nem egészíthette ki többé.

USA-ban ugyanis egy éjjeli ört pótló biztonsági szervezetet találtak föl. Ez nemcsak a botóresi kísérletet jelzi, hanem még a füstöt is, amely az égést megelőzi.

Es a kérdéses öriás üzem ezt az új szervezetet beszerezte. Harmincöt ezer dollárba került, míg a lo éjjeli ör fizetése huszonnyolc ezer dollárba rugott, így a második évben már nagy haszon is mutatkozik.

Észak-Amerika a feltalálások terén csodálatosan vezet, de a munkanélküliség megszüntetését célzó szervezetet (vagy szervezetet) még nem fedezte föl!

Azon túl -elég szomorú-, hogy sok államukban már 45-50 éves korban felmondanak a gyári munkásnak, és alig felsördült fiatalokat állítanak a helyükbe -kevesebb órabér mellett.

Az emberi szabadság tekintetében így sok zavar mutatkozik, miközben a haladó orvosi tudomány folytán: az emberi átlag korhatár már a 70 év fölé lép.

Pár napja, az egyik orvosi egyetem 8.emeleti sebészeti osztályán, 90 éves és a lábával operált asszonyt láttam. Az öreg otthon, a szobában megbotlott és a lábát törte. Ilyen korban már nem sínkkel dolgoznak, hanem "szögcselés"-sol és egy nap múltán már talpra kell állania.

Madách nyomán gyakran mondjuk, hogy: "Sok az oszkimó és kevés a főka!"

Es a clevelandi biztonsági találmányra gondolva, így szövlhatunk: Sok országban minél több a gép, annál kevesebb jut a kenyérből azoknak, akik még életcérések, söt dolgozni is szeretnének.

Egy (atom) háború az emberiséget szinte öskori, tehát egészen kezdetleges állapotba vetné vissza.

Míg élünk: remélünk, de időnként a lelünköt is "össze kell szögcselnünk." -Az már csak hetykélkedés, vagy hányavetés, amikor így szövlünk: "Soha se volt úgy, hogy valahogy ne lett volna!..."

oooOooo

v.Borcsiczky Imre.

"NYE KOLBÁSZ...!NYE...!"

Volt nekem egyszer, nagyon régen, egy szakaszparancsnokom: Szurdokinak hívták. Hatalmas darab székely-ember volt, akkora bajusszal, mint két örkország. Aki nem ismerte, biz' az első találkozásnál kétségbe esett, hogy nem-e öklöli föl? Pedig hát erre semmi ok nem volt, vajszívű jó ember lévén. Csak egyben volt kemény: a szölgálatban. Itt aztán nem ismert könyörületet. Így kezdtünk is a szölgálatunkat előírásosan, pontosan teljesíteni, mert nem tudtuk, mikor jön ellenörzésbe.

./.

Nyugalomba vonulása után az utolsó állomáshelyén telododott le. Takarékosságának eredményeként szép házat épített ott, és feleségével éldegéltek esendőben, mert a gyermekeiket a konyérkereset másfelé szelítette.

Mindennapos vendégünk volt az Őrsön nyugdíjas korában is. Többet tartózkodott a "szokás hatalma" folytán-köztünk, mint otthon. Elém révül jegonyeszál, sudár termec. Most is sokat adott az öltözködésre, mint annak előtte az egyenruhában. Ugy öltözködött, mint egy nyugálmányú táblabíró; Mindig ezüstvégű bottal járkált azért, mert a hosszú csendőrségi szolgálata alatt megszokta, hogy valami ütőeszköz legyen nála, ha másért nem, legalább a kőbor kutyák elriasztására.

A temetésén is ott voltam. Nagyon szép halállal, hirtelen halt meg. Az egyik napon az Őrsön is panaszkodott nekünk, hogy nem éri jól magát, nem tudja, mi lehet a baja! Vigasztaltuk az öregot, hogy csak valami átmeneti rosszullétről lehet szó, és másnapra már nem lesz semmi baja.

Nem is lett szegénynek, mert reggelre a felesége az ágyában holtan találta. A szíve ölte meg. Az volt mindannyiúnk véleménye, hogy az Öreg bánatában halt meg, mert neki csak látnia kellett a közbiztonsági szolgálatteljesítést, de abban tövékenyen részt már nem vehetett.

Az előbb elmondottak jóval később történtek, mint az alábbi, amely az elhunytal megtörtént.

Az Őrsünkön szolgált Parjés tőrm. is. Talpra esett ember volt. A közbiztonsági szolgálat minden csinját-bínját ismerte. Sokat is tanultunk tőle! Még most sem tudom megérteni, hogy miért nem vitte többre? Ő úgyan mindig azt hajtogatta, hogy nagyon megelégedett rendfokozatával, nincsen annak célja, hogy előlépjön.

Mi fiatalabbak sokat élcelődünk az öreggel. Mondogattuk neki, hogy: "Lássa tőrs.úr! A Testületnél legjobb dolga csak a kincstári lónak és a szakaszparancsnoknak van. Koránál fogva megérdemelné, hogy szakaszparancsnok lehessen. Így nem kellene terhes szolgálatot teljesítenie. Miért nem megy Őrsparancsnok iskolába, és rövidesen alhadnaggy lehetne?"

Ő azonban kitartott amellett, hogy jó ez neki így, a tőrs-örmestori rendfokozatban.

Magunk között csak a "kis gombócna" hívtuk, mert kifogástalan egészségénél fogva jébtvágyu ember volt, de meg korával járó alapos pocakot is érezett.

Szurdoki alhdy. egyik alkalommal az Őrsön szakaszparancsnoki szemlét tartott. A lőutasítással kapcsolatban kérdezett valamit Parjés tőrs. úrtól, ki a feleletében a lövedéket golyónak mondotta. A szemlé- lő kijavította, hogy az nem golyó, hanem lövedék. A tőrs.úr sem jött zavarba ezért, és azt válaszolta, hogy az egyre megy, mert a golyószó- rőt sem lövedékszórónak határozza meg a lőutasítás. Er e még Szurdoki aldy. sem tudott magyarázatot adni, így ez a kis konfliktus abba maradt.

A tőrs.úr egyidős volt Szurdoki aldy. árral, s így megön- gedte azt magának, hogy vitatkozzék vele. Szolgálatban nem, de szolgál- laton kívül jó barátságban is voltak.

A járőrtársi iskoláról egy Molnár novü próbacsendőrt ho- lyoztak az Őrsünkre. Szikár, jó magas és igen-jó étvágyu ember volt. Kül- önbön is az Őrsökön az a szőlés-mondás járt, hogy a próbacsendőrt ár- ról lehet felismerni, hogy "sokat eszik és hazudik". No, de hát ez csak olyan komolyabb alap nélküli kizsólás volt.

Molnárt azonban valóban arról lehetett ismerni, hogy sokat eszik. Szégyelto is szegény fiú ezt, és a közös ebédek, vacsorák alkal- mával csak kétszer szedett, noha mi láttuk, hogy jól esne még neki. Biz- tatgattuk is, de szégyellette harmadszorra is szedni. Viszont az emli- tett második jellemvonás reá nem illett, mert mindent őszintén megmondott, és soha nem hazudott.

Történt egy alkalommal, hogy a közzgdálkodás vezető is szolgálatba ment. Az Őrsön, mint nőtlen, egyedül csak Molnár próbacsend- őr maradt. A közzgdálkodás vezető az éléskamra kulcsát azzal adta át neki, hogyha valamire szükségse lenne a szakácsnőnek, úgy adja azt ki.

A délutáni foglalkozás befejezése után a nősök még a kö- zős, hosszú nagyasztalnál maradtak, hogy az előző szolgálatukban még

el nem köszített jelentéseiket megszerkeszték, de Molnár prb. cső. eltűnt. A vacsora idője még messze volt. Nemsokára utánna Perjés törzs.úr is kiment valamiért a szobából. Utja az éléskamra mellett vitt el. Láttá, hogy a kulcs kívülről benne van a zárban és az ajtó csak be van húzva. Valami rendellenosségre gyanakodott és benyitott. Ott találta Molnárt, ki egy jókora szál kolbászt csak úgy kenyér nélkül gyúrt magán. Rettenetesen megijedt a prb. cső. Könyörgésre fogta a dolgot és kérte Perjést, hogy ne szóljon erről senkinek, aki ezt megígérte.

Köztudomású volt Perjés igen jó étvágya; az ilyen emberek pedig szolidárisak egymáshoz az ovés térén. Be is tartotta az ígéretét, mígnem lény szer helyzetében, a későbbiek során, kibőkte azt.

A közzgádzálkodás vezető egy darabig csak gyanakodott, hogy a kolbász nagyon is megindult a fogyatkozás útján. De birta a közzgádzálkodás, mert az éltakban hírogattak a kolbásznak való, utánpótlásról még gondoskodtunk, hamar ugy létszott, hogy a rudak nem hajolnak meg a rájuk akasztott kolbászoktól. Sok hideg élelemre volt szükség, mert magas létszámú volt az órs és nagy kiterjedésű. A táskaelélemnek mindig szorított az ember helyet a nyomozókulcs és az egyéb tárgyak között.

Molnár a továbbiak során is szégyelt harmadszorra szodni közös étkezések alkalmával. Viszont szikár természető a gazdasági hivatalban kapott ruhák már ugyancsak foszúltak. Ennek okát egyikőnk sem kuttatta, mert amugyis megvolt a bajunk a mások dolgainak olintézésével, mert az órs nagyon is mozgalmas volt.

Egyik alkalommal Perjés törzs.úr Molnár prb. cső. -vel indult nyomozó szolgálatba, a szakaszparancsnok meg ugyanakkor járőr ellenőrzésre. Amint az egyik falun az ellenőrző áthaladt kerékpárján, észlelte, hogy a korcsma előtt két csendőr-kerékpár van a falnak támasztva. A hord-saroglyáról a kerékpárok felismerhetők voltak. Szurdoki alhdgy. ebben már valami szabálytalanságot gyanított, s betért a korcsnába. Ott volt Perjés törzs.úr Molnár prb. cső. -vel, s a korcsmárost kérdezte ki, ki szinten az egyik asztalnál ült. Jőr. jelentkezett a szakpmál, aki az asztalon három, két-decis boros poharat pillantott meg, s már is arra gondolt, hogy valami szabálytalanság történt itt.

-Mit ittak maguk ezekből a poharakból? - kérdezte Perjést.

-Mi aztán semmit sem Alhdgy.úr! -

A korcsmáros sem mai gyerek volt, s feltalálta magát:

"Ezekből aztán mi ittunk Alhdgy.úr! Nemrég itt volt a sógorom a szomszédából, meg a kisbírő, és megittunk egy-egy pohárral. Az urak csak aztán jöttek. A poharakat itt felejtettem, mert fontos ügyben érdeklődött a törzs.úr nálam".

Szurdokit most nem érdekelte a "fontos ügy", inkább az ivás. Ezért csak hümmögött egyet és Perjésnek meghagyta: "Ha bevonultak, jelentkezzenek nálam!"

-Igenis Alhdgy.úr! -

A szakpk. ezután bejegyezte az ellenőrzést és eltávozott.

Perjések bevonulása után Szurdoki a prb. cső. -t behívta az irodába. Tisztában volt azzal, hogy ha Perjésnél kezdi a kikérdezést, úgy annak eredménye nem lesz, mert letagadja még azt is, hogy valaha szeszessitált ivott volna. Már pedig ennek az esetnek ki kell derülnie, ha török, vagy szakad.

A szakpk. olyan rábeszélő készséggel rendelkezett, hogy ezzel nem sok csendőr dicsőkedhetett. Nagyobb bűnesetek nyomozása alkalmával, melyekben résztvett, ha egy hajszányi bizonyíték volt a tettesre, az pár órai rábeszélés után még azokat a cselekményeket is bevallotta, melyek addig kiderítve nem lettek.

Sohasem az eseten hozta, hanem elmagyarázta a gyermekkorát és a csendőrségi pályafutását. Kedélyes csevegése közben a tettes azt gondolta, hogy most nem büncselekmény miatt áll előtte, hanem inkább egy barátságos beszélgetéssel ütik el az időt. Felsorolta az ifjúkori eseménytevéseit is, amelyeket, nem akarván lemaradni, a tettes túl lícitált, s mire észbekapott, már mindent elmondott. Szurdoki csak akkor vette fel hivatalos ábrázatát, megveregette a tettes vállát, sőt meg is dicsérte őszinteségéért.

Molnár prb. cső. -t is maga mellé ültette. Perjés törzs.úr pedig az iroda-ajtó elé settenkedett, és ott fülelt. Az alábbiakat hallotta:

"Édes fiam! Valamikor én is így kezdtem a dolgot, ilyen prb. cső. mint maga. Most meg itt vagyok! A mi szolgálatunk nagyon fclclőségteljes, azért van oly sok minden a szolgálatban a csendőrnök megtiltva. Ha a cső. a szolgálatban tiltott dolgokat követ el, úgy a búhozök ezt számon tartják, s semmi tö. intélye nincsen tovább. Vegyen engem most úgy, mintha az édesapja volnék és azzal beszélne!"

Közben Molnár üllőhelyzetében gyakran bölogatott, sőt a bokáit is összcütötte.

"Magának fiam nagy jövője van a Testületnél! Ilyen becsületes és őszinte csendőrnökre van szükség! Most csak arra szeretném megkérdezni, hogy utolsó szolgálatukban hol s merre jártak, mit csináltak, kivel beszéltek? Nem szeretném, hogy valami hazugságon tottenérjem, mert ez nekem -öreg bajtársának- nagyon fájna. Most tehát sorolja el szépen."

Molnár belekezdett. Mindent elmondott úgy, ahogyan történt, de mikor odaért, hogy: "Betértünk a korcsmába, mert ott a korcsnáröst kellett kikérdeznünk", Szurdoki atyai jóindulattal közbeszólt:

"Nézze fiam! Ha ott a törzs. úrral megittak volna egy pohár bort, az még nem olyan nagy bűn. Nem is ez érdekel engem! Csak arra vagyok kíváncsi, hogy milyen a mérfgyelölő készsége? Folytasza édes fiam!"
-Ott a korcsmárossal lekezeltek. Perjés törzs. úr mondotta neki, hogy egy ügyben szeretném kikérdejni. De előbb adjon nekünk két... -
Az egész idő alatt az iroda-ajtónál figyelöl Perjés ebban a pillanatban beszóhajtotta a kulcslyukon: "Nye... kolbász... nye...!"

Molnárnak jobb füle volt, mint Szurdákinak és meghallotta azokat. Egy pillanatra -mintha megállana nyelni egyet- így folytatta: "Két szöket, melyre leülhessünk!"

A szakpk-t nagyon bosszantotta a dolog ilyenvaló alakulása, mert Molnárból a további kísérletezése dacára sem tudott mást kihozni, keményen litartott a két szöknél.

Perjés pedig az eset után, négy szem között nagyon letolta a prb. cső. -t. Ni meg ekkor tudtuk meg, hogy mi rejlett a "Nye... kolbász... nye...!" mögött.

oooOooo

KÖZLEMÉNYEK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Központi Segély Alapunkba 1962 I. felében összesen 251.04 Gulden folyt be. Az eltelt félévben Magyarországra küldöttünk 3 drb. élelmiszerral vegyes, használt ruha-csomagot 237.15 Gulden, gyógyszer 11.25 Gulden értékben, kétizboni pénzsegélyezésre 60.75 Gulden használtunk fel. Így 58.11 Gulden hiány mutatkozik, amit a D.L. pénztárából ellögeztünk. A több kiadás annak bizonyította, hogy a segítésre szorulók száma -különbösen a hazai juttatások utján- gyarapszik, tehát ezen alapunk támogatása az addiginél fokozottabb mértékben szükséges. Ezt kérjük a tehetősebb Bajtársainktól!

Anyák és Hősök napjának ünneplése. A MKCSBK., MHBK és a Nord-i Magyar Katholikus Missió karöltve rendezték meg 1962. május 27-én Roubaixban az Anyák és Hősök napjának ünnepét. Mintegy 100 főnyi közönség vett azon részt. Az MHBK. Máthé Jenő bajtárs vezetésével 12 tagu küldöttséggel képviseltette magát.

Az ünnepély del. magyar szent misével kezdődött Tourcoingban, melyet Németh Ferenc, r. kath. lelkész, celebrált. Ezután az MHBK küldöttségét a Nord-i magyar családok obéden vendégül látták.

Az ünnepi műsor dut. 3 brakor kezdődött: A Hísekegy elmondása után a fentebb nevezett lelkész nyitotta meg az ünnepélyt, s rövid beszédben emlékezett a magyar Anyákról és Hősökről. Tóth Lidia, Anyák-napi köszöntője következt, majd Hajas István bajtárs szavalata el ezalkalomra írt saját szerzeményü, "Édesanyám" c. költeményét. Erdélyi Irén, delvidéki magyar Kislány szavalata sokaknak könnyet csalt a szemébe, s a közönség hosszantartó tapssal adott kifejezést tetszésének. Aztán Cáll Ferenc, festőművész, bajtárs, igen mélyenszántó beszédben emlékezett meg az Anyák napjáról. Beszédébe beleszólte "Erdőj ha tudsz!" és "Csak egy éjszakára küldjétek el öket" c. verseket. Sok hallgatós szemében könny csillogott

Ezton köszönettel nyugtázzuk az Ön . . . hozzájárulását a D.L.-re segélyalapra

e beszéd tartama alatt. Boszlai György fiatal bajtársunk elszavalta Hajas Istvánnak "Ne sirj Anyám" c. költeményét. Sorjában a Hősökről való megemlékezés következett, amelynek bevezetőjéül Bata József bajtársunk szavalta el Hajas Istvánnak "Hős Magyarjaink!" c. igen szép versét. Tóth Lidia "Hős Katona sírja" c. vers nagy tetszéssel fogadott szavaiata követte az emlékezést.

Majd az utóbb nevezett Bajtársunk melóghangú, szívhozeszűlő beszédben áldozott a Hősök emlékének. Máthé Jenő bajtársunk pedig rövid beszámó- lótt adott a párisi bajtársak helyzetéről és az ottani magyar összefogás- ról. Ezután Dr. Szón József, NHBK. főszoport-vezető, vázolta a mai emigrá- ciós helyzetet, s további szoros összefogásra és áldozatvállalásra hí- ta fel a Bajtársak figyelmét.

A Himnusz előnéklésével az ünnepély véget ért. A konferálást ottani terület-vezetőnk végezte és ő mondott köszönetot az ünnepélyen szereplőknek és a megjelenteknek.

A Magyar Csendőrok Családi Közössége által kiadott Egyesületi Értesítő 2. számában, V. Szerkesztői üzenetök c. rovatban, "V.K.J." jelzéssel lehetot- takra-a hozzámlintézett érdeklődésekre s a további félreértések elko- rúlése végett közlöm, hogy azok nem telen, ezárnaznak. (B.L. szerkesztője)

Pacsán az 1927-1930 évek közötti időben, egyik országos vásár alkalmával Fegyverhasználat történt. Ennek részletes adataira volna szükségünk, hogy az azzal kapcsolatos túlzásokat, s a csendőrségről terjesztett adatokat megcáfolhassuk. Bajtársaink mielőbbi tájékoztatását kérjük.

Magyar Cserkész Szövetség 26. sz. sajtótájékoztatójából: "Önkéntes diplo- mátaínek: A magyar cserkészek. A Szövetség külügyi hivatala érdekes be- számolótt állított össze a csapatoktól beérkezett hírek alapján a cser- készek 1961 áprilisától 1962 májusáig végzett külügyi tovékonyságéről. Mint a beszámolóttól kiderül, cserkészeink világszerte nagy súlyt fektet- nek a külföldiekkel való baráti kapcsolatok kiépítésére. Az o téren vég- zett rendszeres munkájuk, melynek előmozdítása és koordinálása a külön- erre a célra felállított külügyi hivatal feladata, ma még felmérhetőten jelentőségű, szükségossége és értéke azonban ugyszólván általánosan el- ismert tény az emigrációban.

A beszámolóttól 56 nemzetközi jellegű eseményről tesz említést, melyek négy világszert 19 országában zajlottak le. Az események folyamán cserkésze- inknek a szabad világ csaknem valamennyi nemzetének cserkészeivel mőd- jában áll találkoznok". Továbbra is jó munkát!

Prókai János alhdgy. volt oroszázai őpk.-ot kereszük, aki állítólag 1957- évben Jugoszláviából Dél-Amerikába vándorolt ki. Jelenlegi címének köz- lését kérjük, hogy azt az őt kereső Géczy bajtársunkhoz továbbíthassuk.

H A N D S C H R I F T - K É Z I R A T. Adress - Cim: B.L.SZERKESZTŐSÉGE. UTRECHT. Nansenlaan 29. Nederland-Europe.

Druckwerk!
Printed Matter!
Periodiquel
Drucksache!

Heer
Mr. Dr. Béla R E K T O R
Msr.
Herrn. 302. High St.
Monterey, Calif.
U.S.A.

Bx 784
President
of mty.